

ISB-1/2012. sz. ülés
(ISB-60/2010-2014.) sz. ülés

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottságának**
2012. március 14-én, szerdán 8 óra 8 perctől
a Képviselői Irodaház II. tárgyalójában
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6321. szám) (Általános vita)</i>	5
<i>Bernáth Ildikó miniszteri biztos szóbeli előterjesztése</i>	5
<i>Képviselői hozzászólások</i>	5
<i>Bernáth Ildikó miniszteri biztos reagálása</i>	8
<i>Határozathozatal</i>	9
<i>A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és a közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6320. szám) (Általános vita) (Első helyen kijelölt bizottságként)</i>	9
<i>Szentkirályi Szász Krisztina helyettes államtitkár előterjesztése</i>	9
<i>Kérdések, észrevételek</i>	11
<i>Szentkirályi Szász Krisztina helyettes államtitkár reagálása</i>	15
<i>További képviselői hozzászólások</i>	18
<i>Szentkirályi Szász Krisztina helyettes államtitkár viszontválasza</i>	20
<i>Határozathozatal</i>	21

Napirendi javaslat

1. A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6321. szám) (Általános vita)
2. A szervezetekről szóló 2006. évi X. törvény, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és a közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6320. szám) (Általános vita) (Első helyen kijelölt bizottságként)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Sneider Tamás** (Jobbik), a bizottság elnöke

Bábiné Szottfried Gabriella (Fidesz)
Prof. Iván László (Fidesz)
Rónaszékiné Keresztes Monika (Fidesz)
Dr. Lanczendorfer Erzsébet (KDNP)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Dr. Stágel Bence (KDNP)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Baráth Zsolt (Jobbik)
Vágó Sebestyén (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott:

Ágh Péter (Fidesz) Rónaszékiné Keresztes Monikának (Fidesz)
Talabér Márta (Fidesz) Bábiné Szottfried Gabriellának (Fidesz)
Csizi Péter (Fidesz) prof. Iván Lászlónak (Fidesz)
Kapus Krisztián (Fidesz) dr. Tapolczai Gergelynek (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz) dr. Stágel Bencének (KDNP)
Tamás Barnabás (Fidesz) dr. Vas Imrénének (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Bernáth Ildikó miniszteri biztos
Szentkirályi Szász Krisztina helyettes államtitkár (Közigazgatási és
Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 8 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SNEIDER TAMÁS (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Vendégek! A bizottsági ülést megnyitom. Mindenkit sok szeretettel köszöntök. Megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes az idei első bizottsági ülésünkön.

Ismertetem a helyettesítéseket: Talabér Márta képviselő asszonyt Bábiné Szotffried Gabriella, Csizi Péter képviselő urat helyettesíti Iván László professzor úr, Kapus Krisztiánt dr. Tapolczai Gergely képviselő úr, Székyné dr. Sztrémi Melindát Stágel Bence képviselő úr és Tamás Barnabás képviselő urat dr. Vas Imre.

Kérdezem, hogy a napirendi javaslatot támogatja-e a bizottság. (Szavazás.) Egyhangú igen.

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6321. szám) (Általános vita)

Soron következik a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény módosításáról szóló T/6321. számú törvényjavaslat tárgyalása.

Köszöntöm az előterjesztő képviselőjében Bernáth Ildikó miniszteri biztos asszonyt, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium részéről. Öné a szó!

Bernáth Ildikó miniszteri biztos szóbeli előterjesztése

BERNÁTH ILDIKÓ miniszteri biztos (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A benyújtott törvényjavaslat azt a célt szolgálja, hogy az Alkotmánybíróság határozatának megfelelően módosítsa az 1998. évi XXVI. törvényt, amely a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségének biztosításáról szól.

Maga a törvény, tehát az 1998. évi XXVI. törvény 23. §-a szabályozza, hogy milyen feltételekkel és milyen jogosultsággal veheti valaki igénybe a fogyatékosági támogatást, milyen körre terjed ki ennek a hatálya. Az Alkotmánybíróság 40/2011. május 31-i határozatával megállapította, hogy a hivatkozott törvény nem szabályozza, pontosabban diszkriminálja azokat a betegeket, akik a személyisége egészét érintő fejlődés átható zavarában szenvednek. A benyújtott törvényjavaslat ezt a hiányosságot kívánja pótolni, illetve ezt a diszkriminációt kívánja megszüntetni. A javaslatunk szerint nem kizárólag a Williams-szindrómában szenvedő betegek terjedne ki a módosítás, hanem mindazokra, akik kromoszómaellenes betegségben szenvednek. Ennek a körnek a részletes bemutatását a törvényjavaslat indoklása tartalmazza.

Amennyiben a parlament jóváhagyja a benyújtott törvényjavaslatot, az azt jelenti, hogy mindazok az emberek, akik kromoszóma-rendellenes betegség miatt betegek, ugyanúgy jogosultak lesznek a fogyatékosági támogatásra, mint azok, akiket a törvény már egyébként is nevesít. Az ezzel kapcsolatos költségtöbblet az ez évi költségvetési törvényben már tervezésre került, tehát a pénzügyi forrás is rendelkezésre áll.

ELNÖK: Köszönjük szépen az előterjesztést. Képviselőtársaimnak adom meg a szót.

Képviselői hozzászólások

PROF. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm. Egy nagyon fontos témáról van szó. Amit Ildikó mondott, az nagyon komoly felülvizsgálatát is jelenti egyben annak, hogy hogyan állunk mi magyarok Magyarországon ezekkel a problémákkal. Azt szeretném csak hangsúlyozni, hogy vannak bizonyos olyan megfogalmazásaink, amelyek egyszerre jelzik

annak a speciális problémának – most utalok a genetikailag kódolt kromoszóma-rendellenességek következtében kialakuló személyiségfejlődésbeli elakadásokra, zavarokra, stb., de egyben magukban hordozzák azt az ellentmondást ezek a megfogalmazások, hogy sajnos, ha mi megállapítunk valakiről akár Williams-szindrómát, akár mást, jómagam Magyarországon világviszonylatban a 75. olyan rendellenességet írtam le, amiről aztán hat ilyen beteget közöltem első alkalommal, ez volt Maladie Gilles de la Tourette szindróma, és évtizedek óta figyelemmel kísérem. A probléma lényege az, hogy azt gondoljuk, és ez nagyon helyes, hogyha megállapítunk diagnosztikailag vagy minősítésileg valamit, akkor egyben azt is preferáljuk, hogy ez feltehetőleg hosszú távon nem befolyásolható.

Na most, közben az újabb kutatások, vizsgálatok, tapasztalatok azt mutatják, nagyon sok klinikai tapasztalatom is volt ezekkel kapcsolatosan, hogy közben érik rehabilitációs feltételek, meg az OKI-diagnosztikák kiterjesztése a genom-vizsgálatokkal összefüggésben, és ezek azt mutatják, hogy a feltételezett krónikus vagy irreverzibilis folyamatokban igenis vannak befolyásolható dolgok. Tehát nekünk nyitva kell tartanunk mindenképpen egy olyan lehetőséget, hogy bár megállapítjuk majdnem végzetesen a dolgokat, de nyitva hagyjuk azt, hogy ezt egy ellenőrző monitorozással elő kell olykor-olykor vennünk, és ez nyilvánvalóan az egészségügyi ellátásnak és a határterületi ellátásnak a szociál-egészségügy, az egészségügyi szociális ügynek a feladati körébe tartozik. Ezt csak azért említettem meg, mert mi a minősítéseinkkel nagyon sokszor bajban vagyunk. Ezt tudjuk nagyon jól, hogy a besorolásaink, akár a BNO-nak a besorolása révén történő besorolások az OEP-nél finanszírozás szempontjából borzasztóan fontosak, de azt is látjuk, hogy ezeknél mindig ott van egy bizonyos, a Gauss-görbében az átlaghoz viszonyított plusz-mínusz variánsoknak a megjelenése. Na most, ezekkel adott alkalommal nagyon nehezen tudunk megküzdeni.

Ugyanez a helyzet az idősödő és időskori problémákkal, hogy a klasszikus besorolásainknak megfelelően azt mondjuk, hogy ez az idős ember demens. Ez az idősödő ember ilyen vagy olyan krónikus betegségben szenved, és akkor azt mondjuk, hogy tulajdonképpen az időseket besoroltuk azonnal az előítéleteink és szakmánk szabályai szerint egy bizonyos kategóriába. Ami azt jelenti, hogy ez egy krónikus ellátórendszerhez vagy úgynevezett utógondozó – randa kifejezéssel, ma is még él – elfekvő kategóriába soroljuk, ami nem helyes, és nem lenne helyes a jövőben sem, hogy ezeket tápláljuk, mert igaz, hogy az állam, az egészségügy nagyon finanszírozásfüggően azt mondja, hogy ezzel nekem más tennivalóm nincs, minthogy akkor a megfelelő feltételeket a tartós, krónikus ellátásban biztosítsam. De utána, hogy mi történik!? Azért mondom, mert számtalanszor látjuk, hogy mennyi változásra van lehetőség. Ugyanakkor bekerül egy idősotthonba egy fenntartható egészségben lévő aktív ember, és félév múlva kap egy stroke-ot vagy egyéb betegséget akár korábban, és utána átkerül abba a fázisba, amikor már egy nagyon súlyos, akár progresszív leépülési folyamat alakul ki.

Csak azért szeretném erre felhívni a figyelmünket, hogy azzal, hogy megállapítjuk a dolgokat, és nagyon helyes, ez az általános indoklásban is benne van, és a módosító szabály, illetve a rendelet módosításában is benne van, hogy az állapot a kromoszóma-rendellenesség miatt súlyosnak vagy középsúlyosnak minősíthető. Hát jó, de ebbe nem szabad belenyugodnunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Ki kíván hozzászólni? Tapolczai Gergely!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács fordítja.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Bevallom, meglepett egy kicsit ez a törvénymódosítási javaslat, ugyanis több olyan fogyatékoság van, amely kromoszóma-rendellenességhez vezethető vissza, például a Down-osok, az örökletes siketség, és mégsem kromoszóma-

rendellenesség alapján minősítették súlyosan fogyatékosnak, hanem az állapotuk alapján. Emiatt is egy picit utána néztem a Willimas-szindrómának.

Ez egy olyan ritka szindróma, amit 1961-ben írtak le először, és egy összefogó tünetegyüttesről beszélhetünk.

A becült adatok szerint húszezer szülésre jut egy Williams-szindrómás eset. Lényegében az elasztintermelés zavaráról beszélhetünk. Számos testi és lelki zavart és problémát okoz.

A törvény indoklásában az olvasható, hogy a 7. kromoszómapár rendellenessége okozza ezt a tünetegyüttest. Ugyanakkor a betegek több mint 90 százalékában legalább 15-20 másik kromoszóma-rendellenesség is van ezen a 7. szakaszon. Olyan sajátos fizikai és lelki elváltozásokat eredményezhet, ami jellemző erre a tünetegyüttesre. Például a jellegzetes manószzerű arc, a pici orr, az előreugró áll, nagyobb távolság az orr és a száj között vagy a távol elhelyezkedő fogazat. Sajnos ez olyan fogyatékossgal is párosulhat, ami megnehezíti az önálló életvitelt, ilyen például a mozgáskoordinációs zavarok, a késleltetett fejlődés. Izom- és vázrendszer problémái, szív- és érrendszeri problémák, a tanulási nehézségek, koncentráció- és figyelemzavar. Tehát a központi idegrendszerhez kapcsolódó egyéb tünetek is kimutatták a Williams-szindróma súlyosságát. Ezért is külön kell kezelni az autizmustól. Más módszerekkel állapítható meg, nem az autonóm tesztek alapján. Nagyon sok Williams-szindrómásról később derül ki az állapota, főleg akkor, hogyha több tünet jelenik meg egyszerre.

Ezt a diagnózist egy egyszerű vérvizsgálat alapján is meg lehet állapítani, ezt a módszert úgy hívják, hogy Fluoreszcencia in situ hibridizáció, röviden FISH-technika. A 7. kromoszómapár elasztindelációja a Williams-szindrómások 95 százalékában kimutatható, hogyha a FISH-teszt ezt igazolja, akkor bizonyítottá válik a szindróma.

Vagyis a magam részéről én egyetértek az Alkotmánybíróság határozatának megfelelő törvénymódosítási javaslattal, és javaslom, hogy támogassák a törvénymódosítást, ami lehetővé teszi, hogy a fogyatékosági támogatásra jogosultak körét kiterjesszük azokra a kromoszóma-rendellenességben szenvedőkre, akiknek az állapota súlyosnak vagy középsúlyosnak minősíthető, állapota tartós vagy végleges, továbbá önálló életvitelre nem alkalmas vagy mások segítségére szorul. Ezáltal el lehet érni, hogy a vizsgálati módszer szerint tett vizsgálat az e kromoszóma-rendellenességgel élők teljes körét fogja magában foglalni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Vágó Sebestyén!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egyetértek én is azzal, hogy beemelésre kerüljön ez, mivel az Alkotmánybíróság ténylegesen megállapította, hogy mulasztásos törvénysértésről van szó. Még ha ez nagyon kevés embert is érint az országban, merthogy utánanézttem én is, és honlapok 4-500 főt írnak, és ezeknek nagy része nincs is diagnosztizálva egyébként. A Williams-szindrómások saját honlapjáról szedtem le ezeket az adatokat. Tehát, hogyha egy embernek sérülnek az alkotmányos jogai, akkor is változtatni kell az adott törvényen, csak mondjuk, ezt a minisztérium illetékesének mondanám, hogy más esetekben viszont, ahol tényleges jogszűkítésekről, jogsértésekről, illetve jogcsorbításokról van szó, fogyatékossgal élő személyek szempontjából, vegyük akár például a megváltozott munkaképességűekről szóló törvényt. Ne várja meg a minisztérium ugyanúgy az Alkotmánybíróság döntését, menjen elébe, és a fogyatékossgal élő személyek érdekében próbálja csiszolni ezeket a kérdéseket és próbálja egy irányba változtatni ezen törvényeket saját maga által benyújtott módosító indítványokkal vagy akár az ellenzék által írt módosító indítványok támogatásával, hogy ténylegesen egyetlen egy

fogyatékosággal élő személy se legyen alacsonyrendű állampolgár. Egyetlen egyenek se sérüljenek a jogai és a jogegyenlőség mindenki számára biztosított legyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Ki kíván még hozzászólni?

PROF. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Azt hiszem, hogy egy új korszakba léptünk, és ezt mindenki tudja, látja, tapasztalja, akár a tudományos életet, akár egyéb dolgokat nézünk. És hogyha azt mondjuk, hogy a hétmilliárdra becsült emberiségből százalékosan vagy darabszámra – időzjelben – hány és hány olyan variáns jelenik meg, ami azelőtt természetesen kevesebb volt egymilliárd ember mellett, akkor ez egy progrediálóan és előrehaladása mellett nagyon komoly feladatsort tűz ki mindenütt a világon. Most ha mi a zártabb rendszereket nézzük, például a magyarországit vagy akár a Kárpát-medencén túl Európában, akkor azt kell mondjuk, erre tehát számítanunk kell, hogy ez a probléma a genetika, az orvostudomány kutatási rendszerének a fejlődésével bővülni fog. Na most, ezért felvetődik az, nemcsak az a monitorozás, hogy a vizsgálati technikák és módszerek milyen lehetőségeket adnak arra, hogy prognosztikailag vagy akár befolyásolhatóság szempontjából mit tudunk újabbat tenni, és akkor már egy kicsit a monitorozás feltétele nagyon komolyan előtérbe kerül, de az is, hogy nekünk a fogyatékoság fogalmának és gyakorlatának és a társadalmon belüli feladatokat illetően milyen állandó felülvizsgálatra van szükségünk. Hát ugye paradigmaváltás van. A régebbi és az új fogalmak bevezetése között még nagyon nagy a csúszás, mert ugye egyszerűen ilyen szindrómák tömegét fogjuk találni. Ezeknek a közéletbe való beszórása tájékoztatással, a világon semmit nem fog jelenteni, a mindennapi életben nagyon keményen szakmailag a fogyatékoságot ezzel a változássorozattal, ezzel a fejlesztéssel, ami a kutatásban van, és ami az alkalmazásával kapcsolatosan felvetődik, és bővítetten újra fog termelődni, ezzel kell nekünk időnként nagyon komolyan foglalkozni. Ez természetes, hogy a fogyatékoságnak ez a kibővített értelmezése. Hiszen nem beszélünk arról, hogy mi minden ártalom fogja a mutációkhoz vezetni az emberi személyiségen belüli változatokat is, hiszen tudjuk nagyon jól, hogy a személyiség strukturálisan, szerkezetileg sincs kellőképpen feltárva. Én néhány évtized óta foglalkoztam, foglalkozom a személyiség vizsgálataival magam által kidolgozott módszerekkel és ezen belül pedig különböző variánsoknak a megfogalmazásával, és látom azt, tudom azt, hogy borzasztó veszélyt jelent az, hogyha besorolok statisztikai módszer és normák révén valamit. És attól aztán nem tudok eltérni. Ugyanez érvényes a pozitív vonatkozásában is, hogy az újabb tudományos kutatásokkal nagyon sok olyan dolgot tudunk befolyásolni menet közben, vagy prognosztikailag előrejelezni, amelyekkel viszont nekünk tudni kell bánni. De ezzel a módosítással én magam is teljesen egyetértek, viszont ezeket a szempontokat nem hagyhatjuk ki a következő korszakunkra nézve és a hazai vonatkozásra is értelmezve. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Megadom a szót biztos asszonynak.

Bernáth Ildikó miniszteri biztos reagálása

BERNÁTH ILDIKÓ miniszteri biztos (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Egy-két megjegyzésre kívánok reflektálni. Az egyik az, hogy elhangzott, hogy Williams-szindrómában hány ember szenved. A pontos adatokat nyilvánvalóan nem tudjuk, mert aki nem került eddig orvosi vizsgálat elé, arról eleve nem lehet tudni, hogy milyen betegségben szenved az illető. Ezek becsült adatok, amit Tapolczai képviselő úr is említett, hogy húszezer élve születésre jut egy ilyen kromoszóma-rendellenesség, de mint a javaslat ismertetése során elmondtam, a törvényjavaslat nem kizárólag a Williams-szindrómára vonatkozik, hanem kiterjeszti általános fogalomként a kromoszóma-rendellenességben szenvedő csoportra azokat

a kedvezményeket, amelyek a fogyatékosokkal küzdők esetében megilleti őket. Egy szélesebb körrel van szó, mint amit az alkotmánybíróági határozat a parlament számára előírt, hogy módosítsa ennek szellemében az 1998. évi XXVI. törvényt.

A másik megjegyzésem pedig Vágó Sebestyén képviselő úr hozzászólásához kapcsolódik. A megváltozott munkaképességű személyekről szóló, tavaly elfogadott CXCI. törvény vitája során alaposan ismertettük azokat az indokokat és okokat, amelyek szükségessé tették az ellátási rendszernek és az ehhez fűződő foglalkoztatási támogatásnak és minden más olyan feltételnek a módosítását, amely azt a célt szolgálja, hogy a fogyatékos emberek ugyanolyan eséllyel legyenek képesek és alkalmasak a munkavállalásra, mint szerencsésebb sorsú, egészséges embertársai. Ezért a képviselő úrnak azt a megjegyzését, hogy alacsonyabb rendű állampolgárnak tekintjük a fogyatékos embereket, nemcsak a magam nevében, de a kormány minden tagjának a nevében visszautasítom, mert a benyújtott törvény nem ezt a célt szolgálta, de ha a képviselő úr ennél részletesebben meg kívánja vitatni ezt a témát újlag, akkor természetesen állunk rendelkezésére és a minisztérium munkatársai minden szükséges felvilágosítást megadnak az ő munkájához és ahhoz, hogy megváltoztassa a véleményét.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük. Ezzel a vitát lezárom. Amennyiben nincsen más hozzászóló, szavazás következik. Aki a T/6321. számú törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak tartja, az kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* A bizottság 17 igennel, egyhangúlag támogatta. Kíván-e a bizottság előadót állítani? Tapolczai Gergelyt elfogadja a bizottság? Igen. Köszönjük.

A napirendi pont tárgyalását lezárom, köszönjük szépen biztos asszonynak a megjelenést.

A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és a közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6320. szám) (Általános vita) (Első helyen kijelölt bizottságként)

Soron következik a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény és a közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CVI. törvény módosításáról szóló T/6320-as számú törvényjavaslat tárgyalása. Az előterjesztő képviselőjében köszöntöm Szentkirályi Szász Krisztina helyettes államtitkár asszonyt, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium részéről. Megadom a szót.

Szentkirályi Szász Krisztina helyettes államtitkár előterjesztése

SENTKIRÁLYI SZÁSZ KRISZTINA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság!

Egy olyan törvénymódosítási csomagról van szó, amelynek a munkálatai már 2011. november 30-án kezdődtek, amikor is egy új típusú szociális szövetkezeti modell kidolgozását kezdtük meg szakpolitikai fejlesztési munkacsoport keretében. Ez azt jelenti, hogy minden érintett tárca, illetve minden tárca részt vett ebben a munkában. Azért a KIM közigazgatási fejlesztéséért felelős államtitkára, aki én vagyok, vezette ezt a munkacsoportot, mert egyrészt a KIM az, aki a szövetkezeti törvény előkészítéséért felelős, másrészt az én hatáskörömben van a szakpolitikai koordináció, a kormányzati koordináció. És ezt egy olyan fontos célnak tekintettük, amelyben minden tárca érintett, ezért magas szintű egyeztetésre és együttműködésre volt szükség.

Ebbe a munkába bevontuk egyrészt a Mezőgazdasági bizottságból Patay Vilmos képviselő urat, illetve az önkormányzat bizottságából Lakatosné Sira Magdolna képviselő asszonyt is, illetve egy ülésen bemutatásra került az ő modelljük. Tehát azt gondoljuk, hogy minden olyan információt és tudást összehoztunk ebben a fejlesztési munkacsoportban, ami megalapozta ennek a törvénycsomagnak a benyújtását.

Az új típusú szociális szövetkezeti modellnek az a lényege, hogy mindazok, akik kirekedtek a munkából, szociális szövetkezeti keretek között tudják önfoglalkoztatásukat megvalósítani, és olyan feltételeket biztosítunk az új típusú szociális szövetkezetek létrehozásához, amely gyorsan, egyszerűen és könnyen segíti ezeknek az új típusú szociális szövetkezeteknek a létrehozását.

Azt gondoljuk, hogy itt egy nagyon jelentős előrelépésre lesz lehetőség, jelentős számú, tehát első körben 800 új szociális szövetkezetet szeretnénk létrehozni, alapvetően a vidékfejlesztési, mezőgazdasági, agrártevékenységgel foglalkozó területeken mind a 47 leghátrányosabb helyzetű kistérségben.

Ezek után természetesen a már működő szociális szövetkezetek támogatását is tovább szeretnénk folytatni. A törvénycsomag három törvény módosítását tartalmazza. A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény, amelyben a hátrányos helyzetűek definíciója, tehát a szociális szövetkezet célja kerül módosításra, hiszen az a célunk, hogy minden hátrányos helyzetű munkából kirekedt ember foglalkoztatásának elősegítése legyen a szociális szövetkezetek célja. A jelenleg hét fő természetesen személyen túl bevonásra kerülnek a szociális szövetkezet tagjaként az önkormányzatok is, ennek az a célja, befektetői tagként, azt gondoljuk, az összes felmérés azt mutatta, hogy az önkormányzatok szociális szövetkezeti tagsága jelentősen hozzájárulhat egyrészt a fenntarthatósághoz, másrészt a biztonságos működéshez az eddigi 300 szociális szövetkezetből mindössze 100 körüli, ami működik valójában, és ennek egyik oka a stabilitás hiánya.

Az újonnan létrejövő szociális szövetkezetek esetében két évig nem fizetik ki a tagok számára az adózás utáni eredményt, tehát kvázi nonprofitként fognak működni ezek a szociális szövetkezetek. Erre azért van szükség, hogy az Európai Unió ESZA-jából kapott támogatások esetében biztosan tudjuk nyújtani ezeket a támogatásokat az újonnan létrejövő szociális szövetkezeteknek, és nyilvánvaló, hogy az új szociális szövetkezetek esetében az első két évben nincs is olyan eredmény, amely kivehető lenne. Ez egy jogtechnikai kérdés igazából. De van tartalmi eleme is. Az önkormányzati tag kivételével nem lehet befektető tagja a szociális szövetkezetnek, ez azért fontos, hogy vállalkozások nem lehetnek tagjai a szociális szövetkezetnek, ez a rendelkezés ezt zárja ki.

Van egy új típusú szövetkezeti forma ebben a törvényjavaslatban. Az iskolaszövetkezetek mellett lehetőség lesz a jövőben foglalkoztatási szövetkezetek létrehozására. Ennek fő célja az iskolaszövetkezethez hasonlóan a munkaerő-közvetítés és – kölcsönzés. A foglalkoztatási szövetkezetek definiálásra kerülnek, legalább ötszáz fő természetes személy és kötelezően legalább egy országos nemzetiségi önkormányzati tagság szükséges a foglalkoztatási szövetkezet létrehozásához.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításra kerül, amely teljes személyes illetékmentességet biztosít az újonnan létrejövő szociális szövetkezeteknek. Azt gondoljuk, hogy a hátrányos helyzetű régiókban a hátrányos helyzetű emberek által létrehozott szociális szövetkezetekben nyilván nincsen arra pénz, hogy százezer forintos illetéket fizessenek az alapításhoz. Tehát azt gondoljuk, hogy ez egy sarkalatos kérdés abból a célból, hogy tényleg 800 új szövetkezetet létre tudjunk hozni rövid idő alatt.

A közfoglalkoztatásról szóló 2011. évi CVI. törvény módosítása pedig egy olyan lehetőséget ad, amely összekapcsolja a közfoglalkoztatás rendszerét a szociális szövetkezeti rendszerrel, amelynek az a lényege, hogy a közfoglalkoztatáshoz biztosított eszközök ingó- és ingatlaneszközök is lehetnek. A közfoglalkoztatásból való kilépés után, amennyiben a

közfoglalkoztatásban dolgozó személyek létrehoznak szociális szövetkezetet, ezek az ingó- és ingatlantárgyak ingyenes haszonkölcsön keretében a szociális szövetkezetek számára felhasználhatók legyenek bizonyos feltételek meglétekor. Ez nyilván a fenntarthatóságot és a folyamatosságot fogja biztosítani, hiszen egy olyan összetett rendszert szeretnénk létrehozni, ahol a közfoglalkoztatás után a szociális szövetkezeteken keresztül tudjuk átvezetni a hátrányos helyzetű munkavállalókat a munka világába.

Emellett egy teljes pályázati rendszert is létrehozunk, ami azt jelenti, hogy a TÁMOP-forrásból 15 milliárd forintot, nemzeti forrásból pedig idén hárommilliárdot, jövőre négy milliárd forintot kívánunk kifejezetten az agrárterületen működő szociális szövetkezetek támogatására biztosítani. Egy olyan egyszerűsített pályázati konstrukcióban, ahol tulajdonképpen az újonnan alakuló szövetkezetek, kvázi normatív, egyszerű, automatikus pályázat alapján a feltételek megléte esetén támogatást kapnak. Ez azért is fontos, hogy ne bonyolítsuk az adminisztrációt ezeknél az eseteknél, hiszen ezek a szövetkezetek nyilván nem rendelkeznek sem tudással, sem erőforrással arra, hogy ilyen bonyolult pályázati konstrukciókban részt vegyenek. Számos dolgot tudnék még elmondani ezzel a rendszerrel kapcsolatban. Hogyha kérdés van, akkor természetesen szívesen válaszolok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük a tájékoztatót. Kérdezem a képviselőtársaimtól, ki kíván hozzászólni. Professzor úré a szó.

Kérdések, észrevételek

PROF. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Rendkívül fontos dologról van szó, nyilván ezt mindannyian érezzük és látjuk, tapasztaljuk. A szövetkezés és a szövetkezeti mozgalmak az elmúlt évszázad, másfél évszázad történelmében Magyarország viszonylatban nagyon sok olyan tapasztalatot nyújtottak, amelyek az akkori Európában élen járó és nagyszerű eredményeket is hoztak létre.

A jelenlegi módosítással kapcsolatosan felvetődik néhány gondolat. Azon túlmenően, hogy ezt a módosítást valóban támogatni kellene, szeretném, hogyha mindannyian éreznék ennek a fontosságát, hogy támogassuk.

Van néhány olyan gondolat és kérdés, amit érdemes talán felvetni. Az egyik ilyen kérdés, hogy lényegében ez a szövetkezési forma vagy szövetkezeti forma egy lényegében az ön- és közműködtetésnek az együttese, így nagyon előremutató és nagyon fontos formáját hozza létre hálózati kiterjedéssel. És ennek a lehetőségéhez szükséges feltételekkel. Az alapvető kérdésem lényegében az, hogy ezeknek a szövetkezeteknek a létrehozása során hogy érvényesül a szövetkezeti egységek működésének a kiválasztása. Tehát a szervezeti működési szabályzata? Hogyan alakul ennek a szervezeti működési szabályzatnak a kiválasztódása? Milyen formával? Mert itt kettős vagy hármas kapcsolódással az ön- és közfelelősség meg a csoport meg a szövetkezet meg a közösségi felelősség szintjén is nyilván ennek jogi következményei is vannak. Tehát az én alapvető kérdésem mindezzel, amit most elmondtam, az, hogy ez a szövetkezési forma, ami nagyon támogatandó, nagyon fontos, a valóságban, a mindennapi életben hogyan alakul, és milyen ön- és közfelelősségi szinteket fog teremteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem képviselőtársaimat, ki kíván hozzászólni. Baráth Zsolt képviselőtársamé a szó.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Próbáltam értelmezni ezt a 6320-as számú törvényjavaslatot, és tennék is fel néhány kérdést konkrétan Szentkirályi Szász Krisztinához, aki elővezette, és segített nekem tulajdonképpen abban, és meg is erősített, hogy

ezeket a kérdéseket konkrétan és célirányosabban feltegyem. Tehát jól értelmeztem-e, először is visszamondanék néhány adatot. Tehát jelenleg 300 ilyen szövetkezet van, ebből 100 működik, és 800-at terveznek.

Az első kérdésem ezzel kapcsolatban az lenne, hogy itt hány főről van szó, a jelenlegi 300-ból 100 működőnél hány főről van szó, és a 800 – azaz akkor itt lenne 1100 szövetkezet, amit működtetni szeretnének – hány főt érint. Ennek a vonzata, hogy és most itt engedjenek meg egy megjegyzést, ebbe az úgynevezett feneketlen kútba mennyi pénzt szándékoznak ismét bedobálni. Tehát hány milliárdról van itt szó? Ez lenne a második kérdésem.

Aztán a 47 leghátrányosabb kistérségek közül van-e olyan konkrét kistérség, ahol ez már mondjuk működik ebből a százból? Akár referencia szinten. Erről be tud-e számolni? Az általános és részletes indoklási részben mennyiben kötődik olyan értelemben a közmunkaprogramhoz, és ez is egy konkrét kérdés lenne, hogy a cigányság mint hátrányos népréteg – mondjuk így – felzárkóztatását, az úgynevezett munka világába való visszavezetését mennyire fogja ez önök szerint elősegíteni? És az általános indoklásban még egyszer ezt a pénzpumpa-feltételezésemet az mindenképpen alátámasztja, hogy az általános indoklás (2), (3) bekezdésében az van írva, hogy hazai és uniós forrásokból gyors, egyszerű és hatékony támogatás, és a szabályozáson kívül finanszírozással kívánja lehetővé tenni ennek a megvalósítását. Próbálja már eloszlatni azt a kételyemet, még egyszer szeretném erre felhívni a figyelmét, hogy megint csak egy újfajta pénzelosztásról, pénzpumpáról van szó egy olyan feneketlen kútba, ami már eddig se nagyon mutatta meg annak a lehetőségét, hogy ezt így kellene csinálni. Köszönöm.

ELNÖK: Bábiné Szottfried Gabriella képviselő asszonyé a szó.

BÁBINÉ SZOTTFRIED GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim és Helyettes Államtitkár Asszony! Nagy örömmel olvastam ezt a törvényjavaslatot módosító javaslatot, hiszen itt megfogalmazódnak azok a célok, és azokat a hiányosságokat kezdi a kormány orvosolni, ami menet közben derült ki, és amire szükség van. Hiszen a közfoglalkoztatásban eddig is tudjuk, hogy az önkormányzatok vállalnak legnagyobb szerepet, hiszen gyakorlatilag ők vannak ott közel a rászorulókhöz, a munkaerőpiacról kiszorulókhöz, és a szövetkezeti lehetőségekkel még egy út megnyílik az önkormányzatok felé akár kevésbé hátrányos, akár nagyon hátrányos településeknél, hiszen itt olyan lehetőségek adódhatnak, amivel a már meglévő előnyöket erősíteni lehet, a hátrányokat pedig le lehet faragni. Hiszen ugye hármas cél van, az önellátás, az öfenntartás, valamint a fenntartható település létrehozása, ami a jövő útja véleményem szerint. A kormány törekvéséből látszik, hogy az egyik oldalról szabályozás, a másik oldalról pedig finanszírozással igyekeznek minden lehetőséget ehhez biztosítani, és én nem értek egyet Baráth képviselőtársammal a feneketlen kút és pénzpumpa minősítéssel. Meglátjuk. Én azt javaslom képviselőtársaimnak, hogy támogassák ezt a törvénymódosító javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, hogy további hozzászóló van-e. Vágó Sebestyéné a szó.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Igen, hát elképzelhető, hogy ez jól fog működni, és segít a leszakadó, halmozottan hátrányos helyzetű térségekben élő, illetve súlyosan hátrányos helyzetű térségekben élő személyek számára az elhelyezkedésben és a munkaerőpiacra visszavezetésben, csak én nem értem a törvényjavaslatnak, illetve a módosító javaslatnak a diszkriminatív jellegét, ami a 8. § (1) bekezdésében van, hogy miért kell egy országos nemzetiségi önkormányzat tagjának lenni ennek a szövetkezetnek. Miért nem elképzelhető az, hogy találunk egy olyan térséget, ahol

olyan 500 természetes személy van, amelyik egyik Magyarországon élő nemzetiségnek sem a tagja. Tehát nem értem, és ez kérdésem is, hogy miért diszkriminatív a törvény. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e valaki még hozzászólni. Baráth Zsolt!

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Még egy kérdés megfogalmazódik bennem a részletes indoklás 5. §-ához. A módosítás megteremti a kvázi nonprofit státust annak érdekében, hogy a szociális szövetkezetek megfeleljenek a pályáztatáshoz szükséges feltételeknek. Lehetne erről hallani valamit, hogy milyen feltételeknek kell megfelelni? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Akkor én szeretnék néhány gondolatot hozzáfűzni. Nyilvánvalóan nem ok nélkül vagyunk szkeptikusak az előttünk lévő törvénytervezettel kapcsolatban, hiszen az elmúlt húsz évben csak a negatív példákat láthattuk abban a tekintetben, hogy adott esetben a cigányság felzárkóztatása, hiszen ez gyakorlatilag arról szól, mint ahogy itt meg lett fogalmazva, elég diszkriminatív módon. Tehát ez a törvény arról szól, és ez bizony sikertelen volt az elmúlt húsz vagy több mint húsz évben. Hogyha megnézzük, hogy a szocialista időszak alatt hány tíz vagy akár több mint százmilliárdot költöttek erre a területre, és mi volt a haszna, akkor egyértelműen azt látjuk, illetve a hivatalos megállapítás az Állami Számvevőszék részéről arról szólt, hogy gyakorlatilag semmilyen haszna nem volt, és elfolyt kézen-közön ez a pénz, és nem is jutott el a célzott réteghez.

Hogyha én magam személyesen végigmegyek egy cigánytelepen mondjuk olyan helyen, ahol több száz millió forintot már ráköltöttek a felzárkóztatásra, akkor azt tapasztalom, és szerintem ezt tapasztalja mindenki országszerte, hogy a kertek 90 százaléka nincsen megművelve, miközben egész nap otthon vannak, folyamatosan adófizetők pénzéből él a család, tehát nyilvánvalóan minimálisan elvárható lenne, hogy legalább azt az egy-kétszáz négyzetméternyi telket rendben tartsák, és termeljenek rajta.

Na most, ez volt a nyolc év, úgymond szocialista kormányzatnak az eredménye, de hát az elmúlt két évben is volt arra példa, hogy milyen hasztalanul mentek el erre a pénzek. Én emlékeztetnék mindenképp arra, hogy közel egymilliárd forintnyi összeg lett egy program révén jelentős részben elszórva, amit ugyebár Hegedűs Zsuzsa főtanácsadó indított programot, ami másról nem szólt, minthogy apró növendékállatokat adtak elsősorban cigány családoknak vagy esetleg vetőmagot, és rájuk bízták gyakorlatilag, hogy mi fog ezzel történni. Az eredménye az lett, hogyha nem is az egész, de a jelentős része, és az már igazából mindegy, hogy ez most 30 vagy 50 vagy 60 százalék, gyakorlatilag a jelentős része ezeknek az állatoknak elhullott, mert nem volt szakértelem hozzá, vagy eladták, és már másnap a kocsmában dorbézoltak az adott bevételből. Magyarul nem volt hozzárendelve ehhez a programhoz sem semmilyen követelményrendszer. Sőt, Hegedűs Zsuzsa – majdhogynem azt lehet mondani - büszkén jelentette, hogy hát ők nem foglalkoznak azzal, hogy utána mit csinálnak ezzel az adománnyal az érintettek. Ezt lenyilatkozta.

Ezek az előzmények. Vannak nyilvánvalóan a mostan kormányzatnak is ilyen tekintetben rossz tapasztalatai, amik már eleve kicsit prejudikálják azt, hogy hogyan fog ez működni. És hogyha megnézzük a törvénytervezetet, akkor azt látjuk, hogy gyakorlatilag a kisebbségi önkormányzatok bevonásáról van szó. Amiben megint hihetetlenül szkeptikus vagyok. Hogyha valaki végigjárja a kisebbségi önkormányzatokat, beszélget a képviselőkkel, akkor jóindulatúlag is legalább azt meg kell állapítani, hogy teljes mértékben hiányzik a szakértelem ahhoz, hogy egy szövetkezeti rendszert ezek a személyek fenn tudjanak tartani. De ugyanakkor hozzá kell tenni, hogy nagyon magas a bűnözési arány is a kisebbségi

önkormányzatok tekintetében, tudjuk jól, van, ahol teljes mértékben le vannak csukva, sőt nemcsak a kisebbségi önkormányzatok, hanem ahol már cigánytöbbség alakult ki, például Tiszabó önkormányzata, ott is a fél testület jelen pillanatban is, ha jól tudom, börtönben van. Tehát egy olyan csoportnak kívánjuk juttatni azt az egyébként, talán tudok Baráth Zsoltnak válaszolni is a kérdésére részben, legalábbis én ötmilliárd forintról hallottam, amit első körben erre a területre akarnak szánni. Tehát ez az ötmilliárd forint jelentős részben már most láthatóan olyan területre fog kerülni, ahol nem ok nélkül mondjuk azt, hogy feneketlen kútba lesz dobva, mert a jelentős része kiszórt pénz lesz. És mindez azért van, mert továbbra sem látjuk, és ebben a törvénytervezetben sem látjuk azt, hogy milyen követelményrendszert állítanánk fel velük szemben, milyen retorziók várhatnak adott esetben arra, hogyha nem jól működik ez a program. Tehát ebben a tekintetben Iván László professzor úr kicsit rátapintott a lényegre, hogy bizony itt a részletekben veszik el az ördög, hogy a szabályzat majd hogyan is fog működni. Szabályzat ide vagy szabályzat oda, Magyarországon a legnagyobb probléma, hogy törvényeket, rendeleteket alkotunk, egyébként nem egy pozitív rendelet és törvény született az elmúlt két év során, de egyszerűen betarthatatlanok. Jelen pillanatban. És ez nem másért van, minthogy nincsen tekintélye a magyar államnak, nincs tekintélye a helyi önkormányzatnak adott esetben a nemzetiségek előtt, pontosabban egy nemzetiség előtt, nem tudják érvényesíteni a törvényt és a rendeleteket. Ezt számos helyen tapasztalhatom, erre tudok példákat mondani, személyes példákat tömegével.

Tehát mindenképp azt kell mondanom, hogy ezt a felállást, a jelenlegi felállást, bár a szándék nem lenne rossz, nem tudjuk támogatni, és azért sem tudjuk támogatni, mert Magyarországon eleve abból kellene kiindulni, hogy egy állami, szövetkezeti rendszert kellene létrehozni, és ez mindenkire kiterjedőleg, tehát nemcsak a leghátrányosabb rétegekre kiterjedőleg, hanem mindenki számára, aki dolgozni szeretne vidéken. Ennek nyomát sem látjuk. Ez a rendszer is abszolút elképzelhetetlen, hogy működjön vagy legalábbis jó hatékonysággal működjön, hogyha nincs központi koordinátora, hogyha nincs felépítve ez a rendszer. Ehhez egyébként hozzá kell tennem, hogy ez az ötmilliárd rendkívül kevés, hogyha 800 településben gondolkodunk, bár ahogy hallottam, ez növekedhet akár 50 milliárdra is, hogyha jól működne, de hát elmondtam azt, hogy valószínűleg miért nem fog jól működni, vagy jelentős részben miért lesz ez pénzkidobás. Tehát mi azt szeretnénk látni a kormányzattól, hogy hozzon létre állami, szövetkezeti rendszereket, hozza létre azt, hogy a kistermelők gazdaságosan termelhessenek, és hogyha ez a rendszer feláll az országban, márpedig ez nagyon könnyen felállítható, persze pénz kérdése, a szervezés már kevesebb gondot jelentene véleményünk szerint, ebben szívesen adunk tanácsot a kormánynak is, hogyha arról van szó, mert itt semmi pozitív dolgot nem tapasztaltunk az elmúlt két évben. Tehát, hogyha felállna egy, gyakorlatilag piaci alapon működő, de az állam által irányított, és állami pénzekből létrejött országos szövetkezeti rendszer, ami mezőgazdaságra épül, és a mezőgazdasági feldolgozóiparra, akkor azt lehet mondani, hogy szinte okafogyottá válhatna akár egy szociális szövetkezeti rendszer. Vagy pontosabban, hogyha továbbra is működtetni kell egy ilyet, akkor ennek részeként egy, úgymond alrendszereként sikeresen működhetne, de csak ebben az esetben. Itt 800 településen nem fogják megtalálni azokat a kitörési pontokat, vagy azokat a lehetőségeket, amire szükség volna. Nyilvánvaló, hogy kosárfonóra is szükség van az országban, de nem százezer kosárfonóra, hanem mondjuk 500 kosárfonóra, és ugye ilyen szinten működnek jelen pillanatban is, és nyilvánvalóan más szinten nem is tudnak gondolkodni helyben az önkormányzatok, hogy milyen munkát találjanak vagy milyen lehetőséget. Ez nem megoldás. Tartós munkahelyekre van szükség, és profitot termelő munkahelyekre, ezt pedig csakis sokkal nagyobb méretben és állami segédlettel és állami rendszerben lehet létrehozni, és mint mondtam, annak az alrendszereként tudnánk elképzelni egy ilyen szociális szövetkezeti rendszert. Ez lett volna az én véleményem az előttünk lévő törvényjavaslattal kapcsolatban. Kérdezem, hogy van-e hozzászólás. Professzor úré a szó.

PROF. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Azt hiszem, hogy a bizottság gondolkodásmódjában és eddigi történetében is nagyon fontos dolgok kerülnek több oldalú megvilágításba, és én ezt nagyon pozitívnak tartom. Többek között azt is, hogy a szövetkezés és a szövetkezeti mozgalom és rendszerek vonatkozásában ebben a vonatkozásban, amit jelenleg itt tárgyalunk, feltétlenül egy sorvezető készült, és ennek a sorvezetőnek a mentén kell felöltöztetnünk a következő lépésekben az egész elképzelt és javasolt rendszert. Én csak felhívom a figyelmet arra, hogy Magyarország történelmének többek között a sok Európában a sokféle kiváló kezdeményezése és kiválóan megvalósuló programjai között kiemelem a hangyaszövetkezeti rendszert. Magyarország élenjáró volt száz egynéhány év óta a hangyaszövetkezeti rendszerben. Én magam is mint gyerek és ifjú, emlékszem ezekre a szövetkezetekre. Hihetetlen prosperitással és hihetetlen fejlődéssel lobbanásszerűen alakultak ki a XX. század első felétől kezdve, és tartották azt a szintet, sőt fejlődtek, és pontosan ezeket a problémákat kitűnően kezelték. Tehát én azt hiszem, hogy amikor visszatekintünk vagy most előremutatónan gondolkozunk, akkor egy ilyen értéket, ami a magyar hungarikumok közé nyugodtan sorolható lesz, a hangyaszövetkezeti rendszernek a modelljeit és a szerkezeti strukturális fejlődésének az elemeit figyelembe kell vennünk. Benne látom a lehetőséget.

De valóban, itt azért sok minden olyan dolog van, ami érthető, hiszen óriási átalakítás, óriási változtatás elején vagyunk, és nyilvánvaló, hogy ilyenkor sokféle oldalról a tanácsok és a gondolatok szükségesek ahhoz, hogy ne későbbi utánfutó-szervizeléssel kelljen dolgokat visszaigazítanunk vagy igazítanunk. Hanem talán most már az ilyen vitákba, beszélgetésekbe be lehet építeni. Úgyhogy én a magam részéről nagyon fontosnak tartom, a módosítást elfogadhatónak tartom, de ezeket a gondolatokat nekünk a gyakorlatban is figyelemmel kell kísérenünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólás? Akkor már csak egyetlen egy mondatot szeretnék hozzátenni, megerősíteni: mi is a hangyaszövetkezeteket tartjuk az egyik példaértékű mozgalomnak, ez számos alkalommal elhangzott a részünkről, de én hozzátenném egyébként, csak hogy mutassam, hogy a mezőgazdaságban milyen kitörési pontok vannak, és hogy egyébként nem vagyunk ellene a jó kezdeményezéseknek. Amikor a háztáji rendszert bevezették Magyarországon a '70-es években, 8 százaléknyi földterületen az értékek 46 százalékát termelte meg az akkori parasztság, tehát hihetetlen mértékű ereje volt a '70-es években akkor egy ideig jól tudott ez működni. Úgyhogy ezzel csak erősíteni szeretném ezt a vonalat. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, megadom a viszontválaszra a lehetőséget.

Szentkirályi Szász Krisztina helyettes államtitkár reagálása

SZENTKIRÁLYI SZÁSZ KRISZTINA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Köszönöm a hozzászólásokat. Természetesen az expozémban nem volt lehetőség arra, hogy minden részletre kiterjedjek. Mi is a hangyaszövetkezeteket tartjuk az egyik legfontosabb kitörési pontnak, és készül a szövetkezeti törvény átfogó módosítása, amely tulajdonképpen ezen a nyomvonalon fog haladni. Tehát a kormányzatnak is ez az elképzése.

Meg kellett fontoljuk, hogy bevárjuk a teljes szövetkezeti törvény módosítását és azon belül készítjük el a szociális szövetkezetekre vonatkozó speciális rendelkezéseket, vagy pedig az idő előrehaladta miatt és amiatt, hogy a természetet nem tudjuk megerősölni, és a növények nőnek, és a gyümölcsök érnek, emiatt azt gondoljuk, hogy május 1-jével el szeretnénk indítani a teljes szövetkezeti rendszeren belül a speciális új típusú szociális szövetkezetek kialakítását, és azt a pályázati rendszert, amelyben ezt tudjuk támogatni, pontosan azért, mert a mezőgazdaságban az idő egy nagyon kritikus tényező. Ezért döntöttünk

úgy, hogy ezt a törvénycsomagot benyújtjuk az előtt, mielőtt az új szövetkezeti törvénycsomag benyújtásra kerülne. Természetesen ezt úgy gondoljuk, hogy az ebben létrehozott új rendelkezések majd az új szövetkezeti törvényben is benne lesznek, és remélem, hogy megnyugtatólag fog hatni a képviselő urakra, hölgyekre az, hogy természetesen mi is az alapvető szövetkezés pártján vagyunk. De ahogy elmondtam, a dolognak az a lényege, hogy a szociális segélyen élők után ugye közfoglalkoztatási programon keresztül, szociális szövetkezeten keresztül a valódi szövetkezeti formára tudjuk átvezetni ezeket az embereket. Itt a szövetkezésnek az a lényege, hogy mindenki önmaga döntése alapján saját felelősséggel vesz részt ebben, tehát nem munkavállalóként vagy közfoglalkoztatási formában dolgozik, hanem saját döntése alapján. Pontosán az a célunk az új típusú szociális szövetkezetekkel, hogy az első lépésben az önellátás legyen a cél, ami azt jelenti, hogy a saját kertjüket műveljék meg, a saját földjüket, amely rendelkezésre áll, ott tudjanak termelni, pontosan azért, hogy a saját családjuk számára első körben legyen ellátás, illetve a szociális szövetkezetben részt vevők egymás számára tudjanak terményeket vagy állatokat előállítani, tartani. Tehát nem kifejezetten a kosárfonó szociális szövetkezetekre gondolunk. Az is lesz nyilvánvalóan, mert arra is szükség van, de alapvetően a 800 új szociális szövetkezet valószínűleg nem kosárfonó lesz vagy párnacihakészítő, hanem alapvetően agrár típusú, a saját területén kezdő ötmillió forintos támogatással, amely, nagyon reméljük, hogy nem pénzkidobás lesz, és nem egy feneketlen kútba fogjuk ezt beletölteni, hiszen azért pályázati rendszerről van szó, mert azért ennek vannak feltételei.

A közfoglalkoztatási rendszerben, illetve a Vidékfejlesztési Minisztérium rendszereiben is vannak már pilot projektek, amelyekben történik ilyen típusú működés. Nyilván az új típusú szociális szövetkezet nem tudott létrejönni, merthogy ezzel a törvénnyel fogjuk ennek a lehetőségét megteremteni. Viszont a közfoglalkoztatás rendszerében a Belügyminisztérium létrehozott már egy olyan hálózatot, ami, azt gondoljuk, hogy egyrészt támogatni fogja ezeket. Amikor detektáltuk a problémákat, hogy miért nem működtek eddig ezek a szociális szövetkezetek, az egyik probléma az volt, hogy nem volt egy olyan támogató hálózat, amely ezeket figyelte volna. A második az volt, hogy önmagukra voltak hagyva ezek az emberek. Tehát azért javasoljuk ebbe a törvénymódosításba az önkormányzatok részvételét ezekben a szociális szövetkezetekben, mert azt gondoljuk, hogy ez garancia lehet arra, hogy ezek az emberek együtt tudnak működni.

A szociális szövetkezetek létrehozása nem kifejezetten kisebbségi kérdés. Tehát általában a szociális szövetkezetekben nem az a cél, hogy kifejezetten csak a cigányság számára hozzunk létre ilyen szociális szövetkezeteket. Tehát a 800 szociális szövetkezet a leghátrányosabb helyzetű kistérségekben fog létrejönni. Bármely hátrányos helyzetű tagja lehet, de lehet nem hátrányos helyzetű tagja is, tehát azt is áttekintettük, hogy valószínűleg a pályázati kiírásban az lesz, hogy 60-65 százalékos minimális hátrányos helyzetű tagi részvétel kell, és kell nem hátrányos helyzetű tagi részvétel is, pontosan azért, hogy működjenek ezek a szociális szövetkezetek, és képesek legyenek önmagukat megszervezni.

Hogy hány főről volt szó? Eddig a 300 szociális szövetkezetből, miután minimum 7 taggal kell egy ilyennek létrejönni, tehát ugye körülbelül olyan 2000 ember volt ebben a rendszerben. És azért nem működtek, mert az eddigi szociális szövetkezetek létrejöttét tulajdonképpen az európai uniós források generálták. Hogyha így egymás között meg tudjuk mondani. Nem a valóságos igények és nem a valóságos piaci rés. Elvéve van olyan szociális szövetkezet ma, a mai szabályok miatt, amely valószínűleg működne, és inkább a városokban voltak ezek a szociális szövetkezetek, semmint az agrárterületen, ahol azt gondoljuk, hogy sokkal jobban tudnának működni, és sokkal prosperálóbbak lennének.

Ezért gondoljuk azt, hogy van lehetőség arra, hogy létrehozzunk gyorsan, egy ütemben ennyi szociális szövetkezetet. Ahogy elmondtam, a speciális foglalkoztatási szövetkezet az, amelyben országos nemzetiségi önkormányzat a kötelező tag. Ez egy speciális része a

szociális szövetkezetnek, tehát szeretném kérni, hogy ne keverjük össze általában a szociális szövetkezetek létrehozását a speciális foglalkoztatási szövetkezet létrehozásával. A foglalkoztatási szövetkezet esetében egyébként ma is a közfoglalkoztatásról szóló törvény alapján van lehetősége a speciális közcélú munkaerő-kölcsönzésben ilyen típusú tevékenységnek. Tehát ahhoz képest ez csak speciális szabályt hoz létre, amely ezen törvény alapján minimális 500 fővel és országos nemzetiségi önkormányzat részvételével lehetőséget biztosít pontosan arra, hogy ne a helyi viszonyoknak legyenek kitéve ezek a foglalkoztatási szövetkezetek, azért országos nemzetiségi önkormányzat a tagja, hogy biztosítsuk azt, hogy ne másra használják ezeket a foglalkoztatási szövetkezeteket, mint ami a célunk.

Itt ugyanis az a célunk, itt sincs előírva egyébként, hogy csak kisebbség vagy nemzetiséghez tartozó lehet ennek a tagja. Bárki lehet ennek a tagja. Itt az a cél, hogy akár közcélú, főként közcélú munkavállalás keretében meg tudjuk szervezni tagi jogviszonyban ezeket az embereket, ami azt jelenti, hogy ott neki saját magáért kell felelősséget vállalni. Tehát itt nem az történik, hogy alkalmazottként, munkavállalóként kiközvetítjük mint egy munkaerő-kölcsönző cégben, hanem megkíséreljük ezeket az embereket önmagukért felelősséget vállalni. Tehát ez azt jelenti, hogy a szociális szövetkezetekben is és a foglalkoztatási szövetkezetekben is képzési programok vannak, mentorálás folyik, hálózati támogatást kapnak pontosan azért, hogy ne feneketlen kútként öntsük bele a pénzt, és magukra hagyjuk ezeket a szervezeteket. Tehát pontosan az a cél, hogy képesek legyenek saját magukért tenni ezek az emberek.

Tehát a foglalkoztatási szövetkezetben is ugyanolyan kezdő támogatást fognak kapni, vélhetőleg a feltételek miatt öt-hat foglalkoztatási szövetkezetnél első körben nem lesz több. Nem az történik, hogy oda fogjuk a forrásokat koncentrálni, tehát mi a 800 új típusú szociális szövetkezetbe szeretnénk egyébként a források nagy részét tenni. Ez valóban, ahogy elmondtam, még egyszer elmondom, hárommilliárd forintot szeretnénk ebben az évben kifejezetten a mezőgazdasági, agrár típusú tevékenységre, alapvetően az önellátás és önfenntartást biztosító szociális szövetkezetek számára adni, és a TÁMOP keretében meg körülbelül két-hárommilliárd forint lesz, amit idén fogunk tudni a nem mezőgazdasági típusú szociális szövetkezetek kezdő támogatására adni.

Természetesen a törvényjavaslatba nem fér bele az, hogy az összes feltételt beleírjuk, amit egyébként egy pályázati támogatás keretében, a pályázati kiírásba bele fogunk írni, tehát lesznek szankciók is, ami azt jelenti, hogyha nem vállalják bizonyos idő alatt a munkát a szövetkezeti tagok, akkor lesznek erre vonatkozó szankciók, tehát szeretnénk elérni, hogy az alapszabályokban is, ahogy a professzor úr kérdezte, az alapszabályokban legyenek olyan lehetőségek, amelyek a tagokat is szankcionálják abban az esetben, hogyha nem vesznek részt az általuk vállalt feladatokban és munkákban, tehát például nem művelik a földet vagy nem nevelik az állatot. Rövid időt szeretnénk a szankciókra hagyni pontosan azért, hogy működjenek, és erősen motiváltak legyenek a résztvevők. De természetesen ehhez kell egy mentorálási rendszer is, mert e nélkül a hátrányos helyzetű csoportokban ez nem fog működni.

Azért kellett a nonprofit jelleget belevennünk a törvénybe, mert az európai uniós támogatások esetében abban az esetben, hogyha bevételt termel egy ilyen szociális szövetkezet, reméljük, hogy előbb-utóbb nemcsak saját maguknak termelnek, hanem a helyi piacon is el lehet adni az áruikat, akkor le kellene vonni a támogatási összegből azt a bevételt, amit ők megtermelnek. Tehát nem lennének érdekeltek abban, hogy bevételt termeljenek, holott az a célunk, hogy átvezessük a valódi munkaerőpiacra, valódi piacra ezeket a szociális szövetkezeteket. Ezért van ez a kétéves moratórium, mert ilyen módon azt gondoljuk, hogy nem kell az európai uniós támogatási összegből levonni a bevételeket, ilyen módon érdekeltek abban, hogy termeljenek, és biztonságosan tudjuk finanszírozni ezeket a szociális szövetkezeteket.

Csak egy apró megjegyzés, amit elnök úr mondott, hogy a portákat nem tartják rendben, a szociális törvényben ez rendezve van, ugye nem kapnak szociális segílyt akkor, ha nem tartják rendben a portájukat. Próbálunk olyan törvényi rendelkezéseket hozni, amelyek elősegítik azt, hogy például ez a porta-rendbentartás is meglegyen.

Ebben a törvényjavaslatba nem fért bele minden természetesen. E mögött egy kormányrendelet lesz, van egy kormányhatározat, amely kiadja a feladatokat a tárcák számára, hogy kidolgozzák a részletes feltételeket, és e mögött pályázati programok lesznek, amelyek feltételeket és szankciókat fognak szabni a pénz felhasználásához. Viszont mindezt úgy szeretnénk megcsinálni, hogy a bürokráciát a minimálisra csökkentsük. Tehát azt gondolom, hogy az egy nagyon fontos része a dolognak, hogy ne a bürokrácia ölje meg ezeket a jó kezdeményezéseket, hanem állami szerepvállalással támogassuk ezeknek az új típusú szociális szövetkezeteknek a létrehozását. Kérem szépen ezek alapján, hogy támogassák a törvényjavaslatunkat azzal együtt, hogy jövünk a teljes szövetkezeti törvénnyel, és remélem, minden kétséget el tudunk oszlatni a bizottság tagokban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. Baráth Zsolt képviselő úr a szó.

További képviselői hozzászólások

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Én csak nem bírom megállni, hogy ne mondjam most ezt el ennek kapcsán, hogy szerintem megint rossz nyomon vannak. Érződik a jó szándék, meg a tenniakarás, de ez megint egy olyan törvényjavaslat, ami, nem mondom azt, hogy teljesen halálra van ítélve, mert tényleg 800 ilyen szövetkezetet létrehozni, azért nem kis dolog, de arra szeretném felhívni a kormány jelen lévő képviselőinek a figyelmét – és nem akarok diszkriminálni, meg nem akarom faji alapon megítélni ezt a helyzetet, de – Orbán Viktor Farkas Flóriánnak tavaly áprilisban ígérte, hogy százezer cigánynak munkahelyet teremt. Nem akarom erre teljesen kisarkítani, de úgymond tudja mindenki, hogy itt legfőképpen erről van szó, és igenis legyen a cigányságnak munkahelye, hogy meg tudjon élni, és a mélyszegénységből valahogy kikecmeregjenek. Én arra szeretném felhívni a figyelmét mindenkinek tulajdonképpen, hogy azért vannak rossz nyomon, mert itt az ősi cigány mesterségeket kéne valahogy feltámasztani, a teknővájástól a köszörűsig, meg a vályogvetésig, és abba kéne őket visszavezetni, ha még egyáltalán tényleg emlékeznek rá. Most talán még nem annyira késő, mint majd jövőre meg tíz év múlva lesz. De valami ilyen nyomon kéne inkább járni, és meg kéne arra a piacot teremteni, hogy vályogházakat építsenek nemcsak cigány emberek, hanem mindenféle magyar ember is jól ellakik vályogházban, mint ahogy régen is ellaktunk, és erre kéne őket visszavezetni, az emlékezetüket kéne egy kicsit felfrissíteni egy ilyen irányba. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tapolczai Gergely képviselő úr a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács fordítja.)* Köszönöm a szót. Csak egyetlen kérdésem lenne. Eddig szó volt a cigányságról, a mélyszegénységben élőkéről, és most eszembe jutott, ha már a hátrányos helyzetűekről beszélünk, ebben a programban van-e lehetőség a megváltozott munkaképességű fogyatékos személyeket bevonni.

ELNÖK: Köszönjük. További hozzászólás? Lanczendorfer Erzsébet képviselő asszonyé a szó.

DR. LANCZENDORFER ERZSÉBET (KDNP): Köszönöm szépen. Én azt gondolom, Baráth Zsolt képviselőtársamnak mondom, hogy nem nagyobb munka kapálni megtanítani mint az ősi mesterségekre visszavezetni azokat a cigányokat, akiknek ugyanúgy nincs fogalma a kosárfonásról meg a vályogvetésről, mint ahogy önnek vagy nekem. Én azt gondolom, hogy viszont sokkal egyszerűbb dolog tényleg kapálni megtanítani, és elmondani, hogy a kis állatkának mit kell adni, vizet és milyen élelmet meg hányszor, ezt meg fogja jegyezni, meg is tudja, ráadásul a saját ellátásához járul ezzel hozzá. Ide nem kell egyelőre legalábbis külön piacot megteremteni. Ezt sokkal jobb megoldásnak gondolom, minthogy az ősi mesterségeket újra a mai cigánysággal megtanítani. El tudja képzelni képviselőtársam, hogy ez eredményes tudna lenni? Én nem. Egyszerűbb dolog kapálni, meg állatot etetni és itatni. Köszönöm.

ELNÖK: Baráth Zsolt képviselő a szó.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Természetesen válaszolok most képviselő asszonynak. Tehát én még cigányt nem láttam kapálni, viszont láttam kosarat fonni és vályogot vetni még a '70-es, '80-as években is. Tehát én azért próbálok ebbe az irányba befolyásolni a jelenlévőket, hogy inkább ebben kéne gondolkodni, mert azt meg nem tudom elfogadni, hogy a cigányt tanítsuk meg kapálni, majd abból ő meg fog élni, mert elnök úr is elmondott itt egy példát, ami nem egészen úgy sült el, ahogy azt gondolták, még akár jó szándék is vezethette a kormánytanácsadót. Tehát ezeket a dolgokat figyelembe kéne venni, és nem kéne megint csak ráerőszakolni akár egy vagy két vagy három embercsoportra olyan dolgokat, amik távol állnak tőlük. Azon most aztán vitatkozhatunk, hogy tényleg mire emlékszik, ki mire emlékszik. Én erre emlékszem. Köszönöm.

ELNÖK: Bábiné Szottfried Gabriella képviselő asszony a szó.

BÁBINÉ SZOTTFRIED GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én úgy gondolom, hogy pont a szövetkezeti formában, ebben a lehetőségben megvan annak az adottsága, hogy akár az ősi mesterségeket is bele lehet vonni. Itt, gondolom, megvan a szövetkezeti társulásoknak az a lehetősége és önrendelkezési joga, hogy meghatározzák, hogy mit akarnak csinálni, ha jól értem. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Lanczendorfer Erzsébet képviselő asszony!

DR. LANCZENDORFER ERZSÉBET (KDNP): Igen, hát mi ebben nem fogunk egyetérteni. Nem hiszem, hogy egyetemet kell végezni ahhoz, hogy valaki kapáljon, nem hiszem, hogy ahhoz kell olyan szaktudás, mint a kosárfonáshoz és a többi, amihez tényleg be kéne tanítani. A '70-es években látott kosarat fonni, meg vályogot vetni, 40 éve! Hát aki akkor született, most 40 éves. A cigányságnál nem hiszem, hogy ezt sikerülne meghonosítani, de ahogy képviselőtársam mondta, hát lehetőség adott, és akinek ehhez van kedve, képessége, meg még a vérében meg a génjeiben ott van az ez iránti képesség, hát nem kizárt. De az egy nagyon fontos dolog, hogyha a saját kertjét rendben tartja, megkapálja, megtermeli a krumpliját, paprikát, paradicsomot, tehát a saját ellátás szempontjából ez egy csodálatos ötlet volt a kormány részéről. Köszönöm.

ELNÖK: Baráth Zsolt képviselő a szó.

BARÁTH ZSOLT (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Akkor arra szeretném kérni a kormányt, hogy Jász-Nagykun-Szolnok megyében, majd Tiszabón, Tiszaburán,

Kunmadarason és Fegyvernek magasságában próbálják majd meg ezeket a szövetkezeteket először életre hívni, mert ott közvetlenül tudom megfigyelni, hogy hogyan fognak működni, mert Jász-Nagykun-Szolnok megyéből származom. Köszönöm.

ELNÖK: További hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, az előterjesztő asszonynak megadom a szót, hogyha még viszontválaszt szeretne.

Szentkirályi Szász Krisztina helyettes államtitkár viszontválasza

SZENTKIRÁLYI SZÁSZ KRISZTINA helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm a szót. Nagy öröm számomra, hogy ennyire aggódnak a régi cigány mesterségek továbbéléséért. És azt gondolom, hogy ennek van is létjogosultsága. Bizonyos határok között. Ahogy az elnök úr is elmondta, hogy nem lehet 800 szociális szövetkezetet kosárfonásra létrehozni, tehát bizonyosan lesznek olyanok, ahol ezt fogják választani, ahol ez a szaktudás ma is rendelkezésre áll. Ugye azt is tudomásul kell vennünk, hogy ugye a szociális szövetkezet annak ellenére, hogy a célja a hátrányos helyzetűek számára önfoglalkoztatás keretében munkalehetőség biztosítása, de alapvetően azért ezek vállalkozások. Tehát olyan tevékenységet kell létrehozni, amelyet el tudunk adni a piacon. Hosszú távon ez a célunk, tehát ezeknek az ősi mesterségek által létrehozott termékeknek piacot kell teremteni, tehát az első feladat az, hogy találjuk meg azokat a módokat, ahol mondjuk a vályogot fel tudjuk használni nagy mennyiségben, és akkor ez fog működni. Tehát ez is szabályozza.

Az agrárterületen azt gondoljuk, hogy jelentős piac van, tehát önmaguk is felhasználják, és a helyi közösség egymás számára is biztosan tud termelni. Tehát az a célunk, hogy ne a Lidl-ben meg a Tescoban vásároljanak gyümölcsöt és zöldséget a helyiek, hanem a szociális szövetkezetek által létrehozott terményeket tudjuk az adott faluban árulni, és akkor mindenki jól jár, mert helyben marad a jövedelem, és egészséges élelmiszert fognak enni. Tehát több célt is tudunk ezzel biztosítani.

A kollégák mondják, hogy pont ebben a tiszabői térségben közfoglalkoztatási mintaprogramok most működtek, tehát azt gondolom, hogy azért van lehetőség és talán már minta is arra, hogy munkára lehet fogni ezeket az embereket, de itt pont az a célunk, hogy ne kifejezetten ilyen közfoglalkoztatási típusú munkák jöjjenek létre, hanem ezek közül az emberek közül, akik alkalmasak arra, hogy önfoglalkoztatás keretében a saját kezükbe vegyék a sorsukat, ezek számára lehetőséget teremtsünk. Tehát ez nem azt jelenti, hogy mindazok, akik ma a közfoglalkoztatásban részt vesznek automatikusan átkerülnek a szociális szövetkezeti formában, hanem azok közül azok, akik önmagukért tenni kívánnak. Tehát ez a distinkció a kettő között, és azért gondoljuk azt, hogy ez egy előrelépés a közfoglalkoztatási, illetve a klasszikus munkavállalói típusú foglalkoztatáshoz képest. És azért adjuk a támogatást, hogy ehhez meglegyenek – mondjuk így - a tárgyi eszközök, amelyek, ha kosarat fonnak, akkor a vesszők, hogyha terményt állítanak elő, akkor a vetőmag. Tehát hogy ezek rendelkezésre álljanak ahhoz, hogy utána a saját munkájukkal tudjanak termelni.

A fogyatékos személyeket természetesen be lehet vonni, tehát semmilyen distinkció nincsen. Ők saját maguk is létrehozhatnak ilyen szociális szövetkezetet vagy tagjai lehetnek a szociális szövetkezetnek. Van is erre mintaprogram egyébként, hogy kifejezetten fogyatékkal élők hoznak létre ilyen típusú szociális szövetkezetet, ilyen ma is létezik, tehát ezt semmi nem akadályozza. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük államtitkár asszonynak a viszontválaszt, és hogyha nincs további jelentkezés, szavazás következik.

Határozathozatal

Aki a T/6320. számú törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak találja, az, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 14 igen, 3 nemmel a bizottság a törvényjavaslatot alkalmasnak találta általános vitára. Kérdezem, hogy ki lesz a többségi előadó. Bábiné Szottfried Gabriella képviselő asszonyé a szó.

BÁBINÉ SZOTTFRIED GABRIELLA (Fidesz): Igen, szeretném javasolni Lakatosné Sira Magdolnát, mint az egyik leghitelesebb képviselőjét ennek a témának.

ELNÖK: Rendben. Ha elfogadja a bizottság, akkor ez így rendben van. Kisebbségi előadónak javaslom Baráth Zsolt képviselő urat. Köszönöm. Köszönjük az előadóknak a megjelenést.

Gyakorlatilag egyetlen napirendi pontunk van, az egyebek. Kérdezem, hogy kíván-e valaki bármit is megosztani velünk, vagy felvetni. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben ilyen nincs, köszönöm szépen a részvételt, és az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 9 óra 29 perc)

Sneider Tamás
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia